

Bestemmelsen vil også kunne danne grundlag for kontrol med transport af fødevarer, eksempelvis ved inspektion af køretøjer og lignende på offentlig vej.

Der lægges vægt på at bevare en behovsorienteret kontrol ikke alene i forhold til risikoen ved de enkelte fødevarer, men også i forhold til fødevarevirksomhederne. Veldrevne virksomheder med udbygget egenkontrol vil efter omstændighederne f.eks. kunne kontrolleres mindre hyppigt end andre.

Som hidtil er det hensigten at lægge hovedvægten på kontrol i form af tilsyn, mens laboratoriekontrol iværksættes som støtte for tilsynet samt på områder, hvor tilsynet ikke er en egnet metode. Det kan f.eks. gælde kontrol med tilsætningsstofanvendelse, hvor man kan kontrollere recepter og dosering ved tilsynet på fødevarevirksomheder i Danmark, men hvor man for importvarer må basere kontrollen på laboratorieanalyser. Bestemmelsen åbner også mulighed for etablering af kontrolprogrammer og kontrolkampagner, eksempelvis programmer for kontrol med forekomst af salmonella eller lægemiddelrester i animalske produkter, og kampagner mod vildledning.

Til § 51

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende fødevarelovs § 63.

Bestemmelsen tænkes især anvendt, hvor der er tale om fødevarer, som kan udgøre en særlig risiko som følge af forekomst af kemiske eller bakteriologiske forurenninger, eller som har ernæringsmæssig betydning. Som eksempel kan nævnes fødevarer, hvor der er risiko for forekomst af mycotoksiner eller patogene organismer, og fødevarer sammensat med henblik på at opfylde særlige ernæringsmæssige behov. Den nuværende bestemmelse har været anvendt i forbindelse med særlig kontrol med nødder for indhold af aflatoxiner og for fødevarer med tilsatte næringsstoffer, f.eks. kosttilskud og modermælkserstatninger.

Som udgangspunkt skal virksomhederne betale de udgifter, som er knyttet til den særlige kontrol, jf. lovforslagets § 45.

Til § 52

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdsmæssigt den gældende fødevarelovs § 64.

Med den foreslåede formulering præciseres, at bestemmelsen også finder anvendelse i relation til Det Europæiske Fællesskabs forordninger på området. Bestemmelsen tjener således til at opfylde de fællesskabsretlige forpligtigelser for medlemsstaterne med

hensyn til muligheden for opfølgning for overtrædelser af fødevarelovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren hjemmel til at træffe afgørelse, herunder meddele påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af de krav, der er indeholdt i fødevarelovgivningen. Det kan herunder bestemmes, at varer der ikke opfylder de i fødevarelovgivningen fastsatte krav ikke må flyttes eller håndteres, at de skal mærkes, denatureres, tilintetgøres, at fødevarevirksomheden skal kalde varer tilbage fra et senere omsætningsled, eller at fødevarevirksomheden midlertidigt skal indstille behandling eller markedsføring.

Der er ikke hermed tilsigtet ændringer i den gældende retstilstand. Fødevarefremstilling og markedsføring m.v. er en kompliceret proces, som indebærer risici og muligheder for fejl, som kan gøre fødevarer uegnede til menneskeføde, medføre vildledning eller på anden måde gøre fødevarer uegnede til de påtænkte formål.

Derfor opstilles der en lang række krav til virksomheders indretning og drift, og til fødevarernes sammensætning, mærkning m.v., jf. bemærkningerne til de foregående kapitler. Fødevareområdets mangfoldighed og kompleksitet samt udvikling af ny teknologi og processer, udvikling af nye produkter, internationalisering af regeldannelsen og hensyntagen til forbrugerønsker og -holdninger betyder, at fødevarelovgivningen bliver omfattende og kompliceret.

Myndighederne må, for at kunne sikre en forsvarlig administration af området, være i besiddelse af en række instrumenter, som er egnede til at sikre, at reglerne også følges i praksis. Det er derfor nødvendigt at kunne udstede forbud og påbud til virksomheder for dermed at sikre, at reglerne overholdes. Det er også nødvendigt for at gøre det klart for virksomhedslederne, hvilke handlinger de skal iværksætte eller standse, for at fødevarelovgivningen overholdes, hvilket kan strække sig lige fra nedlæggelse af forbud mod at anvende en konkret råvare i fødevareproduktionen til at påbyde ændring af virksomhedens egenkontrol eller påbud om, at en fødevarer skal destrueres.

De fleste forbud og påbud vedrører forhold om indretning, rengøring, vedligeholdelse og drift af virksomheder, herunder påbud om indarbejdelse af rutiner i fødevarevirksomhederne for at undgå konstaterede fejl og lignende. Forbud og påbud, som har til formål at justere eller forbedre produktionshygiejne og drift, anvendes i stort omfang og er nødvendige både for at kunne sikre danske forbrugere og af hensyn til den danske fødevarereksport.